

Jézus: C:
Én va-gyok. Ott állt pe-dig kö-zöt-tük Judás is, a - ki

el-á-rul-ta. Amint te-hát azt mon-dta: Én vagyok, meghátráltak és a

földre es-tek. Ó u-jra meg-kér-dez-te te-hát tő - lük:

Jézus: C:
Kit ke-res - tek? A-zok pe-dig fe-lel - ték:

2. Kar: C: **Jézus:**
A ná-zá-re-ti Jé-zust. Jé-zus így fo-ly-tat-ta: Mondtam már

nektek, hogy én vagyok. Ha te-hát en-gem ke-res-tek, en-ged-jé-tek

C:
el e-ze-ket. Így tel-je-sült be, a-mit mon-dott, hogy: Senkit sem

veszít-tem el azok-ból, akiket ne-kem ad - tál. Si-mon Pé-ter-nél azon-ban

kard volt, ki-rán-tot-ta, és a fő-pap szol-gá-já-ra sujtott, és levág-ta an-nak

jobb fü-lét. A szol-gának Málkus volt a ne-ve. Jé-zus azon-ban

Jézus:
rá-szól-t Pé-ter-re: Tedd vissza hü-vel-ye-be kar-dó-dát.